

Слѣдъ Погоната наслѣдникътъ му Іустініанъ Ронетмень, кѣту неможи да търпи единъ такъвъ срамъ за вѣсточнѣ-тѣ Римскѣ имперіѣ, отречися да плаща годишнѣ-тѣ дань на Българе-тѣ, събра голѣмѣ войскѣ и тръгна насрѣща имъ, съ намереніе да ги изгони отъ Мисіѣ. Въ туй време Българска-та войска плѣнеше и опустошаваше гръцки-тѣ градове по Тракиѣ; за това той ги нападна ненадейно съ еднѣ голѣмѣ силѣ и ги рѣзби. Слѣдъ това Императорътъ кѣту мыслеше чи е строшилъ Българскѣ-тѣ силѣ, остави войскѣ-тѣ на военачалника си и ся върна; иъ Българетѣ, кѣту научихѣ това, нападнахѣ го скрито въ горѣ-тѣ съ еднѣ голѣмѣ скоростъ и му строшихѣ повечи отъ полвинѣ-тѣ войскѣ, що бѣша съ него, а той едвамъ избѣгна и ся затвори въ Цариградъ. На Батая было жално чи не умрѣлъ на войнѣ, за туй, при смъртныя си часъ реклъ: «О, фъртуно, великая нуждо! защо не мя остави да поживѣѣ еще, та да умрѣ на бой юнашки, съ ножъ въ рѣкѣ.»

ТРЕБЕЛЪ

703 — 719.

Подиръ Батая стана Българскій господаръ Требель, който былъ человекъ великодушенъ и отличенъ въ военны-тѣ и политически дѣла. Той одържалъ славнѣ побѣдѣ надъ Авары-тѣ, кои-то бежѣ ся подигнали, да изгонѣтъ Българе-тѣ отъ Панониѣ, и ги покорилъ подъ властѣ си.